

Hveden, der frøs paa Marken, og om den Harmé og Forbitrelse, der vilde vende sig mod dette Ting, som lod Landbrugernes politiske Høst fryse, tror jeg, det ærede Medlem kom alt for højt op. Jeg har ved en anden Lejlighed sagt, at det maaske var galt, at Folketinget ikke her stillede større Krav, men lad nu saa være. Det have vi undladt at gøre for at stille med saa moderate Krav som muligt. Men naar det alligevel ikke nytter noget, er det ikke værdt at komme og tale om, at der her falder en saa rig Høst til Jorden uden Nytte. For en Mand som mig med et årligt Budget paa 16,000 Kr., vil Skattelettelsen kun andrage 60—70 Kr., og det vil altsaa ikke betyde mere end blot at dyrke en eneste Td. Land godt eller fodre en eneste Ko rationelt. Det kan i Virkeligheden ikke hjælpe det bitterste med den Slags Smaating. Selvfølgelig ville vi tage det, men der kan ikke være Tale om nogen Forbitrelse hos Landmændene eller Sorg, hvis de ikke faa det. Hvad vi ønske, er kun, at det danske Landbrug skal blive ligestillet i sine Vilkaar med de øvrige Erhverv i Landet. Vi vide meget vel, at det ikke er muligt for den danske Lovgivningsmagt at redde det danske Landbrug, naar Konjunkturerne gaa ned ad Bakke, men vi forlange blot af Lovgivningsmagten at behandles saaledes, at vi ikke blive ved at være Pakæsel for alle de andre Erhverv. Derfor ønske vi en Beskatning direkte og indirekte, der tager Sigte paa at give os en blivende Ligestilling med de øvrige Erhverv, ikke blot til Gavn for de nuværende Ejere, men en Beskatning med System i, en rationel Beskatning, hvorpaa det danske Landbrug trygt kan bygge sit Arbejde. Jeg tør maaske mere end det ærede Medlem fra Møen tale paa det danske Landbrugs Vegne, naar jeg siger, at de ville blive glade ved at faa dette Spørgsmaal taget op. Fra moderat Side raaber man paa, at disse Skatteløve ere saa forferdelig store og gode, og der bliver fra den Side vedholdende sagt, at det dog er en Begyndelse, og dette kan gerne være muligt, men for det danske Landbrug vil det dog blive et endnu større Gode, naar det kan se et gennemtænkt Forslag komme frem, og man kan komme til at arbejde for dets

Vedtagelse. Det ærede Medlem for Odense sagde, at man ikke vilde naa dertil i en overskuelig Fremtid, men det ærede Medlem glemmer, at Landstinget endnu hidtil har været dækket af de moderate, som endnu den Dag i Dag dække Landstinget. Den Dag, da Landstinget ikke mere bliver saaledes dækket, og mine Kolleger, Proprietæerne paa 12—13 Tdr. Hartkorn, som stemme til Landstingsvalg, ikke længer ville være med, gaar det heller ikke længer. Den Tid kan ogsaa komme, da Byernes Mænd falde fra, og det bliver andre, der komme til at raade over Landstinget. Men saa længe de moderate dække Landstinget paa hvert eneste Skridt, kan det nok lykkes det at holde Stillingen.

Naar jeg ser det ærede Medlem fra Møen staa og græde paa Landbrugets Vegne, kan jeg kun sige, at det er med megen Bedrøvelse, jeg hører denne Talsmand for Landbrugerne udtale sig saaledes, som han gør. Jeg maa i mit stille Sind sige til mig selv, at han i mit Omdømme synker mere og mere, for hver Gang han taler. Nej, det skal ikke være saadanne usle og smaa Fremskridt, vi her kæmpe for til det yderste, som om vi ikke kunne naa andet, hvad det ærede Medlem jo synes at mene. Jeg synes, det ærede Medlems Tanker blive saa smaa. Jeg vil nødigt tro det, men en Gang imellem slaar det mig, at det ærede Medlem ikke er fri for at spekulere i Tanker, som ikke høre til det bedste i vort Folk. Han skulde ifølge hele sin Stilling være Talsmand for de store og gode Tanker, men jeg synes, han af og til appellerer til Opfattelser, som ikke høre til det bedste. Det forekommer mig, at det, han raader sit Folk og den danske Rigsdag til, er at ligge og plaske hjemme i Gaasedammen. Det var dog bedre, om vi kunde rejse Vingerne og flyve. Der er ikke en eneste genial Tanke i det ærede Medlems Anvisninger. Han siger blot: Vi kunne ingenting, vi ere nødte til at bøjé af hvert Øjeblik, vi maa blive i Gaasedammen. Det ærede Medlem har ingen store Krav eller geniale Tanker, og det beklager jeg paa det ærede Medlems Vegne, men vi danske Landmænd kunne klare os uden hans Tanker.